

ЕМИЛ ВЕРХАРН
ОТ МЪРТВИТЕ ЦЕЛУВКИ НА
УМИРАЩИТЕ ДНИ...

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

*От мъртвите целувки на умиращите дни —
от тях са тия белези по твоите скули,
че много рози времето със своя леден лъх обрули,
преди и твоите страни да ослани.*

*Къде са устните и кой очите угаси,
не виждам и главата ти красива —
сияйно слънце — с блясък да облива
градината на твоите черни бухнали коси.*

*И скъпите ръце със светозарни пръсти
до моето чело не се докосват пак
тъй както някога в редеещия мрак,
дордето слънцето с лъчи във милва мъховете гъсти.*

*Плътта ти, дивната ти млада плът,
терзала моя дух — и с не една загадка! —
не е тъй свежа, розова и гладка
и твоите ръце като сияйни клонки вече не трептят.*

*Залязва всичко, вехне всичко тук, уви;
гласът — и той се промени и думите са все по-бледи,
и помен няма от младежките победи,
и тялото ти — клюмнал мак — накрая се преви.*

*И все пак, моето сърце и днес пламти,
не ще да знае, че посърваш все по-често ти,
защото знам, че нищо на земята
не може нашия възторг да задуши,
и са прозрели нашите души:
голямата любов не гасне с красотата.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.